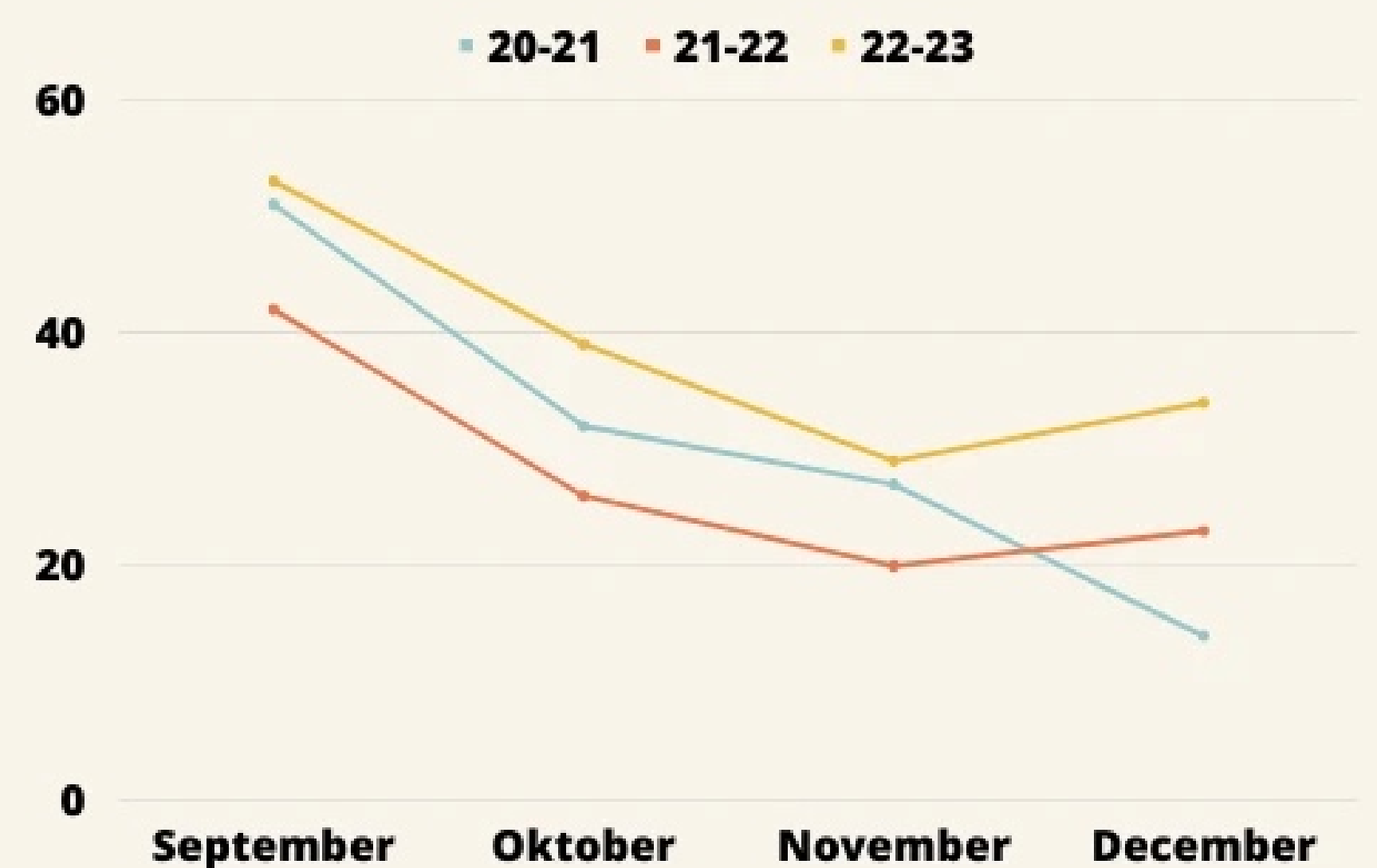

Het Steunpunt voor Inclusie (STP) is een project van Ouders voor Inclusie dat gesubsidieerd wordt door Departement Onderwijs en Gelijke Kansen. Met een capaciteit van 3 voltijdse werkrachten is het STP een Vlaanderenbreed aanspreekpunt rond inclusie, bieden we praktijkgerichte ondersteuning (van informatie geven tot mee ondersteunen op een overleg) op alle domeinen van het leven en signaleren we opvallendheden naar het beleid ([meer info](#)).

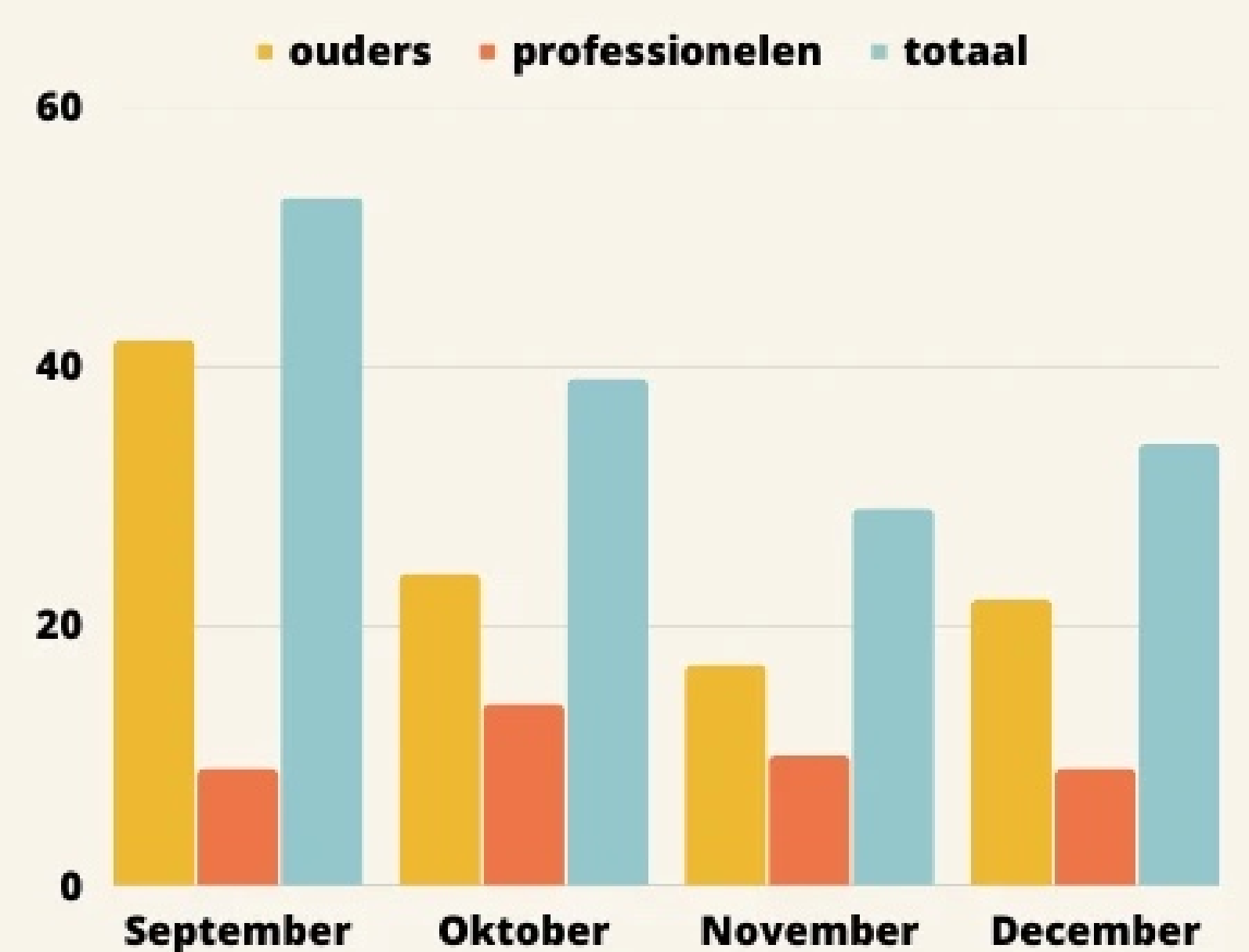
Vragen blijven toenemen

Dit jaar zien we opnieuw een stijgende trend in het aantal vragen. We bereiken nog steeds vooral ouders en daar zijn we blij om. Ouders zijn vaak diegene die te weinig informatie krijgen en ondersteuning missen. We zien een stijging van vragen bij de professionelen. Dit kan mede te verklaren zijn door onze ontmoetingsmomenten voor ondersteuningsnetwerken en CLB. We geven jullie een aantal opvallende tendensen mee in cijfers en een aantal quotes.

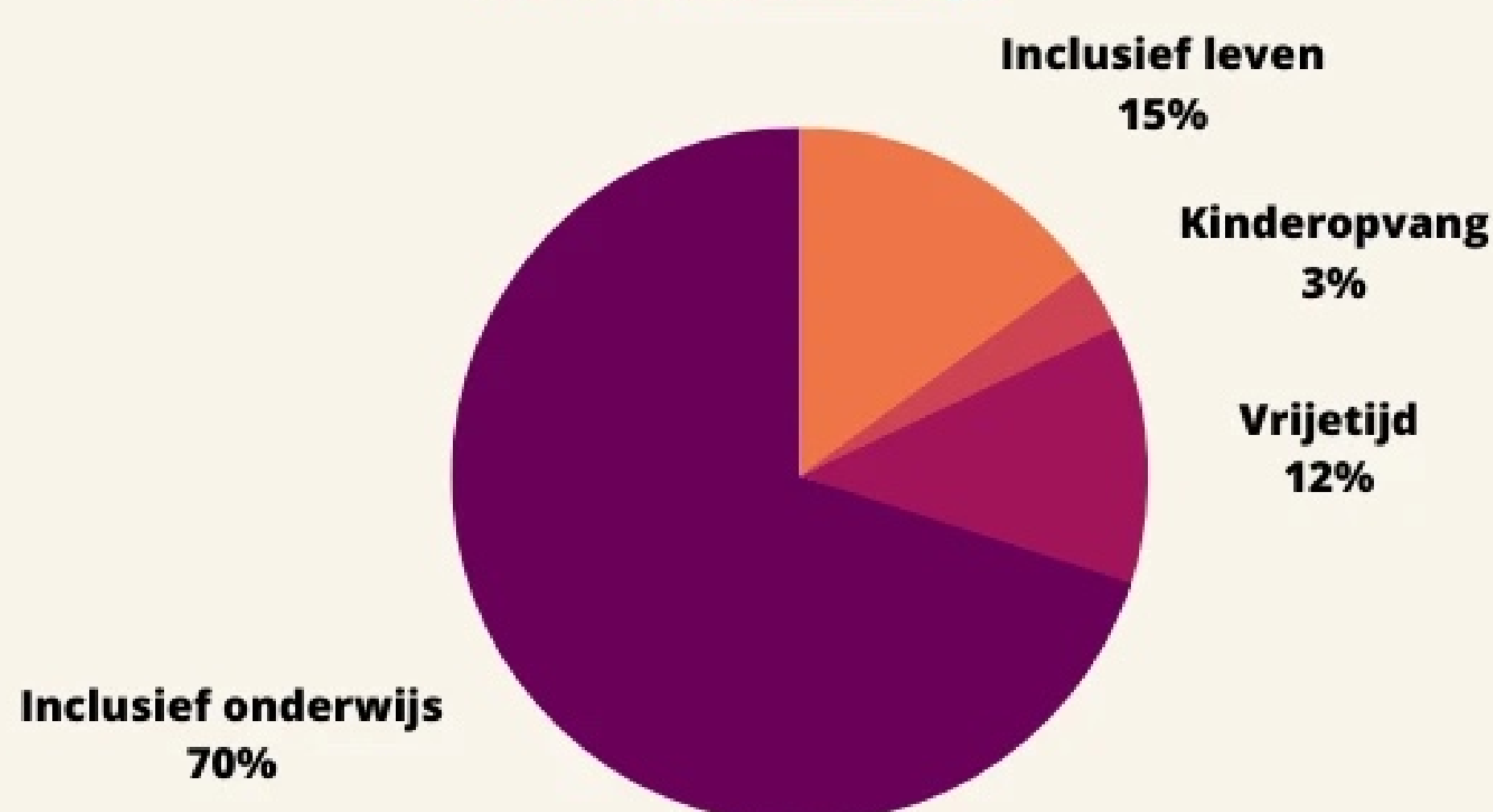
Totaal aantal vragen

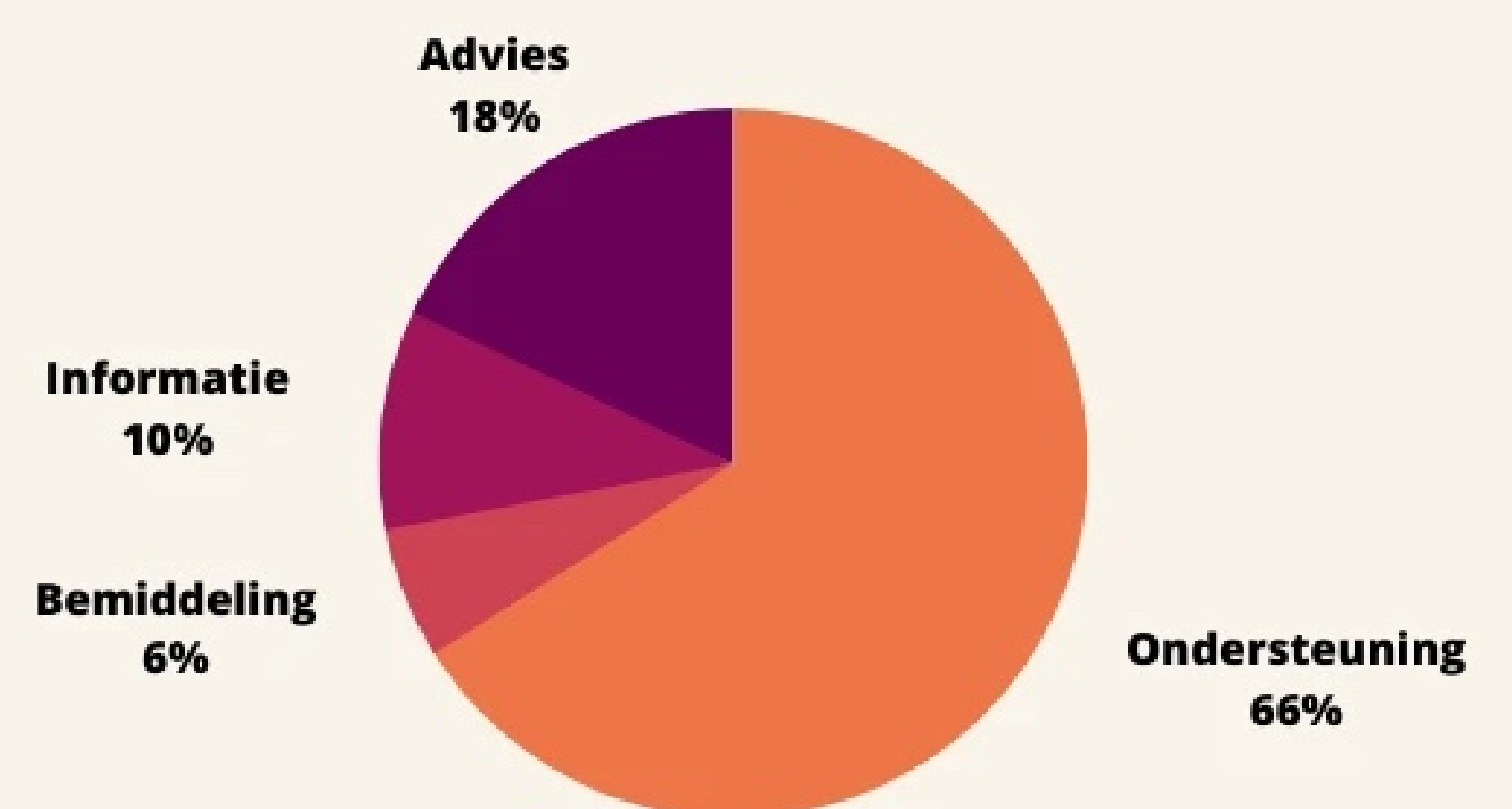
Wie komt aankloppen

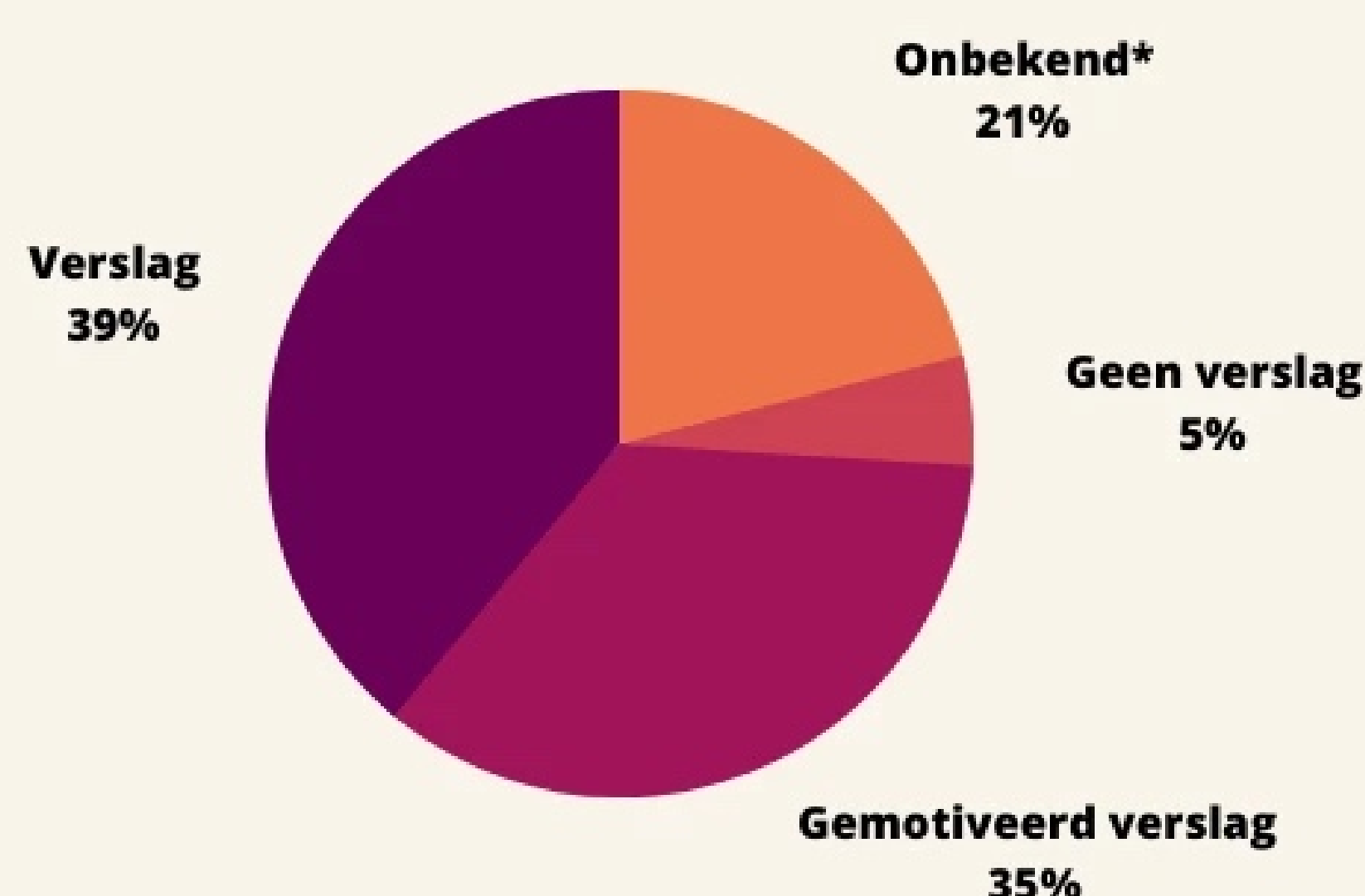
De meerderheid van de vragen gaan over
inclusief onderwijs

Informatie en advies volstaan vaak niet

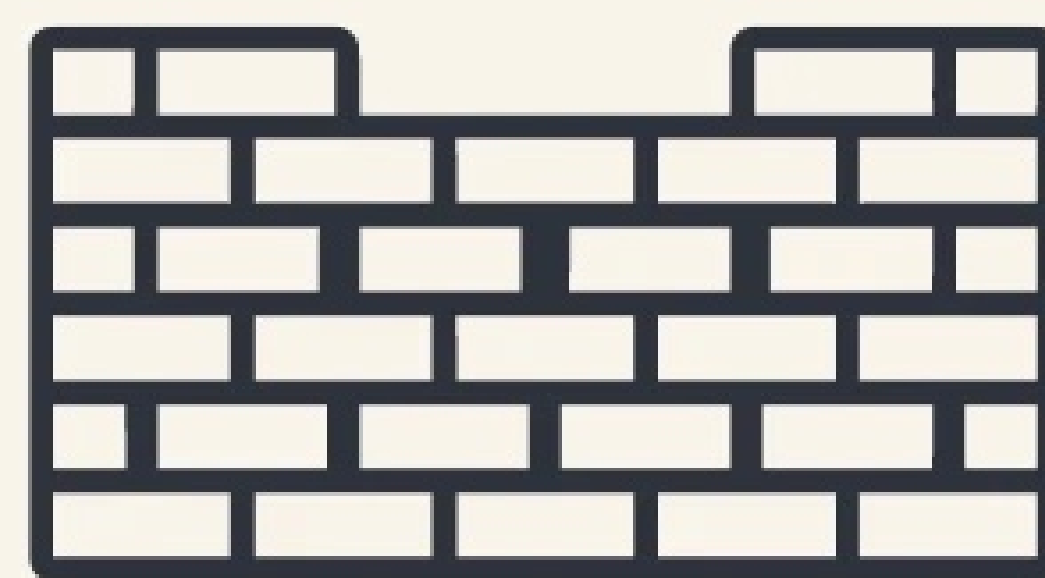
De onderwijsbehoeften zijn divers

*Onbekend - ouders weten niet met zekerheid of hun kind een (gemotiveerd) verslag heeft of niet

Ouders lijken tegen muren te praten

We ervaren een grote algemene nood aan het ondersteunen van een constructieve communicatie tussen ouders, de school, het CLB en/of de ondersteuner. Ouders ervaren dat hun pedagogische keuze onder druk komt te staan en vragen ondersteuning om hun stem luider te doen klinken en tegengewicht te bieden.

“Er zijn twee overlegmomenten geweest met 14 man rond de tafel, wij mochten vooral luisteren naar de problemen die werden opgesomd. De oplossingen die we aanreikten daar werd niet op ingegaan.” - Ouder

Redelijke aanpassingen vormen een lijdraad en geen leidraad

De meerderheid van de vragen van zowel ouders als professionals zijn terug te brengen onder het thema redelijke aanpassingen. Ouders en professionals zijn onzeker over wat kan, de toepassing en/of zijn zoekende in hoe ze met weerstand kunnen omgaan in de toepassing van redelijke aanpassingen.

“Toen ik vroeg naar welke aanpassingen mijn zoon kreeg, heb ik zo’n standaard A4-tje ontvangen met checkboxes met algemene zaken die volgens mij voor ieder kind van toepassing zijn en geen extra moeite vragen.” - Ouder

Schorsing en uitsluiting zijn niet langer een uitzondering

Er is een opvallende toename in het aantal vragen waarin er sprake is van een schorsing of uitsluiting van jongeren met specifieke onderwijsbehoeften. Vaak zijn het proportionaliteitsbeginsel (straf moet in verhouding staan met de feiten) en subsidiariteitsbeginsel (de minst ingrijpende straf toepassen) ver te zoeken en is er onvoldoende gekeken naar constructieve oplossingen in samenspraak met leerling en ouders. Bij schorsing en uitsluiting is er weinig zorg naar hoe de jongeren en de ouders het traject kunnen afronden.

“De tweede week van het schooljaar was de focus al op de exit. Voor de herfstvakantie was er een uitsluiting zonder dat het CLB was geconsulteerd. Hoe leg je aan een kind van 7 jaar uit dat hij niet meer naar school mag? Ons vertrouwen in de school is weg.” - Ouder

Kwaliteitsvolle ondersteuning is goud waard

Een groot aandeel van de vragen die we ontvangen van ouders richt zich nog steeds op de kwaliteit en invulling van de ondersteuning voor hun kind of het gebrek eraan. Ook de zoektocht naar extra ondersteuning is een terugkerend gegeven bij zowel ouders als professionals, want wanneer deze niet gevonden kan worden is de impact groot.

“Mag een school eisen dat een kind thuisblijft?” - Thuisbegeleider

Ook voor een IAC (Individueel Aangepast Curriculum) mag de lat hoog liggen

Ouders wiens kind een IAC heeft komen vaak aankloppen met een bezorgdheid en/of vragen over de invulling van het traject van hun kind. Ze stellen zich vragen over de verwachtingen die worden gesteld en doelgerichtheid om deze te bereiken. Veelal vloeit dit voort uit een gebrek aan transparantie in de samenwerking met alle betrokkenen. Daarnaast komen er ook vragen binnen over het krijgen en omzetten van verslagen en de overstap naar een IAC.

“School is vragende partij voor IAC, maar is dit wel nodig?

Ik heb echt het gevoel dat nog niet alles is geprobeerd. Dat er nog mogelijkheden zijn in aanpassingen.”

- Ouder

Stages... en wat na het onderwijs?

Stages en meer specifiek het inrichten ervan, alsook het inzetten van redelijke aanpassingen zijn vaak onderwerp van de vragen die ons bereiken. Achterliggend of expliciet zit vaak een vraag naar hoe ver men kan gaan en de leerling toch nog een diploma kan behalen. Bijkomend zijn er ook vragen over wat de mogelijkheden en rechten zijn van een leerling later in het werkveld.

“We zijn heel erg zoekende hoe de stages voor Fien vorm kunnen krijgen met oog op haar mogelijkheden later. Kunnen jullie hier mee over nadenken?” - Leerlingenbegeleider

Kunnen wij ook bij jullie terecht?

Een ander onderwerp dat we meer terug zien komen zijn vragen van ouders rond het buitengewoon onderwijs. Ontevredenheid over het buitengewoon onderwijs speelt hierbij steeds een rol. Hierbij gaat het vaak over ouders van kinderen die de overstap hebben gemaakt na een inclusietraject te hebben gevolgd en een kloof ervaren tussen hun verwachtingen en het aanbod en/of geen toepassing van redelijke aanpassingen.

"Bart is in september gestart in het buitengewoon onderwijs, maar zowel hij als wij zijn niet tevreden. Is er nog een weg terug?" - Ouder

Inclusief excluses

Tot slot zien we ook een toenemend aantal vragen binnen het domein van vrije tijd en de kinderopvang. Hoewel werkingen zich als 'inclusief' profileren blijft het moeilijk om dit in praktijk om te zetten. Het ontbreekt hen vaak aan handvaten om hier samen met ouders constructief in te zoeken. Het ontbreekt daar aan ondersteuning van middenkaders, lokale partners, etc. die jonge leidingsploegen, trainers en monitoren ondersteunen in het nadenken over oplossingen en redelijke aanpassingen.

"Daar zat ik dan als ouder in het scoutslokaal tegenover de nog erg jonge leiding met hun bezorgdheden en angsten en iemand van de oud-leiding die begeleider was in een MPI." - Ouder